

Op slag verliefd (157)

Misschien ken je het gevoel om op slag verliefd te zijn. Ik had het 34 jaar geleden toen ik mijn echtgenoot ontmoette. Ik keek in zijn ogen en was verloren. Met hem wilde ik trouwen en zo geschiedde. Ik heb echt wel wat moeite moeten doen, maar het is gelukt.

Gisteren gingen we naar de boekpresentatie van onze schoonzoon. Die was in Amsterdam. En dat was best nog wel een dingetje voor een huismus als ik. Weg uit mijn veilige huis naar de hoofdstad van ons land.

Maar hé, die boekpresentatie wilde ik niet missen. En mijn lastige lijf? Dat moest mee. Manlief reed en zo reden we de hoofdstad binnen. Ik was op slag verliefd! Op de mensen, de woonboten, de prachtige panden. Ik vergaapte me aan al het moois wat langskwam. En heus, ik weet dat Amsterdam niet alleen maar mooi is, maar echt! Wat een prachtige stad! Het was een komen en gaan van wandelaars en fietsers.

En wat nog het mooiste was? Het water. De rondvaartboten, woonarken en kleine scheepjes die daar ronddobberden. Het vrolijke, stralende van dat water. In mijn jeugd gingen we altijd met de boot op vakantie. Dat gevoel van het ruime sop, het geluid

van de motor, de wind door mijn haren, is met niets te evenaren. We reden nog bijna iemand plat, maar dat liep goed af. Ze fietsen er zo hard met die fatbikes en andere tweewielers. Gelukkig deed de fietser niet moeilijk. Hij zag onze hoofden en wist meteen dat hij te doen had met twee provinciaaltjes.

Maar het was bruisend en vol leven. Vooral het water met de woonboten en andere bootjes waren prachtig om te zien. Ik kwam oren en ogen tekort. Ik sloot Amsterdam in mijn hart.

We moesten in hartje Amsterdam zijn en hadden een plekje gereserveerd in een van de parkeergarages. De reis had ook per trein kunnen gaan, maar ik had een veilig plekje nodig. Als dat niet mijn huis is, dan is het de auto. De parkeergarage was ook goed te doen (pak van mijn part). Daarna was het maar 5 minuten lopen.

De boekpresentatie was een feestje. In de kelder van boekhandel Athenaeum, heel leuk! Trots op mijn schoonzoon en zijn prachtige boek Frambozenzomer.

Frambozenlimonade gedronken, leuke mensen gesproken en een gesigneerd exemplaar van het boek. Voor mijn lieve schoonouders. Kijk, daar word ik blij van.

Ik heb Amsterdam in mijn hart gesloten (mijn schoonzoon had daar al een plekje). Ik wil zeker nog een keertje terug. Al die woonboten eens

goed bekijken. De sfeer proeven. Naar het Anne Frankhuis. Op slag verliefd, het kan dus zomaar, als je het het allerminst verwacht.

Zou het ook zo zijn als we bij God mogen komen in het hemelse Jeruzalem? Ik hoop het!

Deze prachtige stad ga ik zeker nog een keer in een ontwerp gebruiken. Hoe dat weet ik nog niet, maar dat komt goed! Voor mij geen bos, maar stad. Maar dan wel eentje met veel water. Dat is een must. Een botenmeisje blijf ik altijd.

Hou je haaks!

Annet van Ballegooijen, 28062024